

Ch&#v nói n&#u n&#ng đã xong rồi, ch&#ng nào mu&#n cúng thì kêu ng&#i trong b&#p d&#n ra.

Anh ngóng ra con đ&#ng v&#ng ng&#t ch&#y v&#t ngang nhà, kêu ch&# thêm chút n&#a, “còn s&#m...”. Gi&#ng anh l&#y b&#y, vì cái v&#t n&#ng sáng xuyên vào hàng ba đã s&#p đ&#ng d&#y th&#ng l&#ng đi ra kh&#i đó rồi. Nghĩa là đã s&#p tr&#a. Ch&#c con Ba H&#nh đã chèo xu&#ng qua kh&#i doi Ch&#L&#, th&#ng T&#Th&#nh c&# vét thêm cu&#c xe ôm n&#a, cũng s&#p ghé qua. Năm Vui bi&#t đâu đón xe đò &#đ&#u l&#th&# M&#i, họ&#c đã lên xe rồi nh&#ng xe ch&#t máy đ&#c đ&#ng. M&#i ng&#i s&#v&# đ&#m&#t, anh tin v&#y.

Hôm nay là gi&# bà già. Năm nào v&# anh cũng l&#ng l&#ng chu&#n b&# n&#u sáu mâm. Sáng qua ch&# b&#ng h&#i năm nay mình có tính làm g&#n không. Anh n&#t, “n&#u v&#y ai ăn ai nh&#n, bà con c&#i tui thúi đ&#u...”, rồi ùng ùng đá s&#p gi&#n c&#i, đi te te ra mé đ&#, &#ch đ&#i qu&#ng ch&#. L&#i ch&#i c&# v&#ng l&#i đâu đó, anh nh&#y ào xu&#ng, ng&#i đ&#m đ&#a n&#c. V&#t n&#ng n&#ngó theo ch&#ng, ch&#m thêm c&#i vào n&#i bánh tét, nghe cay x&#m&#t mũi, dù gió đã mang khói ng&#c phía khác. Ch&#nh gi&# năm ngo&#i đ&# đ&#n m&#y mâm, đ&#n đ&#p xong c&# nhà bu&#n nh&# con ch&#.

Gi&# đó anh không u&#ng gi&#t r&#u nào, l&#c v&#ng su&#t bu&#i chi&#u nh&# đã chìm lút không d&#y đ&#c n&#a. C&# nhà v&#n nh&# l&#n say cu&#i c&#a anh là vào mùng ba tháng sáu năm kia. H&#nh c&# quang c&#nh hôm đó : tr&#i r&#t th&#p, gió c&#n ào và trong nhà ng&#n đ&#c không khí b&#nh t&#t. Mùi lá xông

Khói Nắng

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c T&

Thứ Tư,, 22 Tháng 2 Năm 2012 13:16

gi&#i c&#m, mùi d&#u c&# là, mùi chi&# u g&# i &# m &# t... ám lên g&# ng m&# t c&# a nh&# ng ng&# i l&# n l&# quanh cái gi&# ng t&# i, n&# i t&#a anh n&# m thoi thóp. Cu&# i chi&# u anh đi nh&# u v&#, h&# i th&# a nh góp vào cái không khí v&# n không m&# y d&# ch&# u thêm cái mùi h&# n m&# a. Khi lo&# ng cho&# ng ngang qua ch&# ông già, anh l&# nh&# v&# vai x&# ng x&# u c&# a t&#a c&# i kh&# kh&#, chi&# n h&# u b&# a nay ng&# i u&# ng v&#i ly đi ch&#, chân anh đá trúng bộ n&# c ti&# u làm nó v&#ng tung t&#e. Ông già nh&# t nh&# t, đ&# m ng&# c nói, “th&# ng tr&# i đánh này không ph&# i con tao”. Nói xong ông già c&# m kh&# u, ba b&# a sau ông qua đ&# i.

Mày không ph&# i con tao. Câu nói h&# t h&# i ch&# ng g&# y đi t&# mi&# ng c&# a m&# t ông già đau sát chi&# u, l&# i m&# nh m&# đ&# n m&# c xuyên qua vách, qua tai, va đ&# p vào não c&# a dân X&# o Quao. Ng&# i ta nói h&#n chi c&# p chân mày r&# m r&# t c&# a anh không gi&# ng ông bà già x&#u nào. H&# nh&# n ra anh cao ráo h&# n m&# y đ&# a em. H&# nh&# c nhau, đ&# n đó ông già th&# ng Sáng đi buôn đ&# ng mía m&# i chuy&# n ch&# ng năm b&# y b&# a m&# i đ&#o qua thăm nhà. H&# nh&# anh là đ&# a b&# ông già đánh đòn nhi&# u nh&# t, có l&# n ông còn tr&#i anh vô g&# c &# i b&# đ&#i c&# bu&# i. Má anh hay b&# ch&# ng n&# ng nh&#, “bà đ&# i con bà lên đ&# u nên nó sanh h&# ...”, cái ch&# “con bà” có &# n ý, bi&# t đâu. M&# i ng&# i g&# t g&# t k&# t lu&# n, nguyên c&# g&#nh ch&# có th&# ng đó là phá c&# a, ham ch&# i, su&# t ngày say x&# n.

“T&#a gi&# n thì &# ng nói v&# y thôi”, anh nói v&# i kh&# p l&#ng gi&# ng, v&# i m&# y đ&# a em, l&# m m&# t t&# ng cái g&# t đ&# u. Đ&# a con ng&# ng&# c th&# ng b&# cha m&# ch&# i t&# t&#t là nó không gi&# ng h&#, không ph&# i con h&#, con h&# thì đâu có t&# h&# nông n&# i v&# y... ki&# u đó thiên h&# thi&# u chi.

Nh&# ng thiên h&# không câu đó nh&# nh&# ng l&# i tr&#n tr&#i cu&# i cùng, h&# ch&# ch&# i v&# i theo trong lúc c&# m roi r&# t th&# ng ng&# ng&# c ch&# y ng&# i ng&# i ngoài ru&# ng, ho&# c lúc nó đang n&# m s&# p ch&# đánh đòn trên b&# ng&# a, ho&# c nó đang tr&# n trên tu&# t đ&# t cây d&# a. T&#a anh thì nói nh&# th&# vét h&# t bao nhiêu tàn h&# i đ&# nh&# n m&# t thông đ&# p t&# i quan tr&# ng. Và ông già dùng cái ch&# t c&# a mình đ&# làm m&# t cái d&# u ch&# m b&# o tàn.

Bà Út nói t&# i nghi&# p, th&# ng Hai b&# c&# t ch&# y máu. Bà già mù này d&# ng nh&# ng&# i h&# hàng bên n&# i duy nh&# t ch&# ng nghi&# ng&# thân ph&# n anh. Ch&# c vì bà không nhìn th&# y nh&# ng d&# u hi&# u nào đó trên ng&# i anh, đ&# c cho là l&# c loài. M&# i l&# n anh ghé ch&# i, bà l&# i b&#ng qu&#, có th&# l&# i gì b&#n b&# ng l&# i ng&# i đâu con. T&#a con gi&# n thì nói v&# y thôi, anh tr&# l&# i trong lúc ng&# vào cái ki&# ng soi trên t&# áo, t&# h&# i sao vành tai anh h&# i méo và c&# ng chân m&# nh kh&# nh. Sao tóc mình l&# i h&# i ngã n&#u, c&# dòng h&# có ai v&# y đâu ?

Câu h&# i đó ch&# có hai ng&# i có th&# tr&# l&# i, nh&# ng đã v&# đ&# t c&# r&# i. M&# i t&# i anh v&# n th&# ng nhìn nh&# ng thân nhang cháy, mong nó u&# n cong thành m&# t tín hi&# u gì đó, có th&# ch&# ng mình đ&# c

Khói Nặng

Tác Giả: Nguyễn Ngọc T

Thứ Tư: 22 Tháng 2 Năm 2012 13:16

thân phận của mình. Nặng tàn nhang th nhiên rồi vài, rồi rồi c và t nh t.

Đám em anh ch c cũng không nh n đ c cu c báo m ng nào, t i nó đ n l t l t. Nhi u b a anh th y T Th nh ch khách ngang nhà và không h phóng m t qua kho ng sân m c đ y lúa rày. L n g n nh t là tr c gi đ u c a ông già hai ngày, T Th nh ghé nhà, th p nhang kh n vái r m rì r i che cái nón lá lên l h ng tía đem đi, b o “Tía tôi thì tôi th ...”. Chi c xe cà tàng v t đi v nên m t đ ng bay tán lo n c a tàn nhang.

B a đó anh đang b áo túi xám đ c may theo ki u tía th ng m c h i còn s ng, và râu anh cũng l m ch m nh râu ông già. Ch c n cây g y n a thoi, anh s thành b n sao c a ng i cha trong nh, nh ng th ng T Th nh không đ m x a. Ch c n nó kêu “ui là tr i anh Hai y h t tía...”, anh cho nó m y ch vàng luôn cũng đáng. Nh ng r t cu c ch b n tr nhà anh là hay đ c ti n mua k o, m i khi th ng th t ba gi ng ông n i quá ch ng.

Gi coi ki ng cho k , anh th y m t mình ch thi u vài n p nhn, th đó mu n có ph i c n có th i gian. Râu tóc thì cũng đã b c r i, ch sau m t l n gi má, nhìn nhà tr ng hoác, th a v ng h hàng, m y đ a em kêu m c công chuy n không t i... Ch v xót quá, m c xui ch ng đâu đi th cái di truy n gì đó, cho ng i ta sáng m t ra. Anh đang chm r u cúng, quay m t vô vách n t, thoi đ ng có tào lao, tía gi n thì nói v y... Anh s ch v b t g p cái ý nghĩ, l nh l i ông già là s th t ?!

- Gi năm sau cũng n u đ sáu mâm cho tui - Anh c g n gi ng, ti ng vang ra ngoài thnh không.

Ngoài đ ng toàn khói n ng là khói n ng, h a nên m t th o nh g n g n. Th gi i sao mà v ng tanh.